

Takopt

39.

S.F.
ARKIVET

D Ø D E N F O R E N E R .
=====

D ö d e n f o r e n e r .

Film i 50 Billeder.

Personerne:

Karna.

Oluf Birk.

Junker Frans.

- 1). Tidligt Foraar. Landskab med enkle, storladne Linier. Det skraa-
ner temmelig stærkt fra Forgrunden mod Baggrunden. Paa Bakketop-
pen kommer en Flok Dyr til Syne. De staar i skarp Relief mod Af-
tenhimlen. Bag Flokken ses en ung Pige. Det er Karna. Hun har
Haaret ned ad Nakken og er iført en simpel Kjole. I Haanden en
Kæp, med hvilken hun genner Dyrene afsted. Dyrene kommer frem i
Forgrunden og forsvinder ud af Billedet ved en af Siderne.

2. Ved Indkörslen til Godset "Höjnæsbjerg". Dyrene gaar i Flok, som
kendte de Vejen. Junker Franz kommer gaaende fra modsat Side,
kalder ad Karna. Hun nærmer sig ham slavisk. Man mærker straks,
at der er ikke Tale om Hengivelse af Kærlighed fra hendes Side.
Han ejer hende i Kraft af et dæmonisk Væsen, som indgyder hende
Frygt. I hans Nærhed böjer hun ydmygt Hovedet under det ubevidste
Herredömme, han har over hende. - Han tager hende om Halsen og
vender hendes Ansigt mod sit, der lyser af en vis grusom, sanselig
Glæde. Han kysser hende heftigt. Hun tager mod hans Kys uden at
gengælde dem. Og da han siger: Jeg kommer ind til dig lidt senere,
nikker hun blot. Hun maa blindt adlyde denne Mand. - Hun skynder
sig afsted for at indhente Flokken.

3. Ved Folden, hvor Dyrene har Ophold for Natten. Karnæ hjælper med
at genne Dyrene ind i Folden. Saa gaar hun bort imod Tyendeløngen.

4. Vejen, hun maa följge, gaar langs en Hæk. Pludselig standser hun,
lytter og trækker nogle Kviste i Hækken til Side. Bag Hækken ser
man Junker Franz i Færd med at gøre Kur til en af Godsets Stuepiger.

Karna giver Slip paa Grenene. Haanden falder slapt ind til Kroppen. Ansigtstrækkene forstenes lidt efter lidt. Saa gaar hun langsomt videre.

5. En Stue i Tyendeløngen, meget fattig möbleret, men alt net og rent. I et Hjørne af Stuen staar en Vugge med et Barn. Barnet er Karnas. Junker Franz er dets Fader. En Nabokone pusler om den lille, som öjensynlig er nærved at falde i Sövn. Karna kommer ind. Hendes Ansigt udtrykker stille Fortvivlelse. Hun beder Konen om at gaa og falder saa sammen i Graad, over Vuggen. Nu kommer Junker Franz ind, knalder brutalt med Dören, lægger Armene overkors og spørger i en udfordrende, hidsig Tone "hvad Fanden hun tuder for". Karna svarer ikke. Han gentager endnu heftigere sine Ord. Saa rejser hun sig langsomt, gaar henimod ham og stirrer ham stift ind i Øjnene. - Slyngel! raaber hun. Og nu lösnes Talens Ström hos hende. Hun retter haarde Anklager imod ham. Han har benyttet sin Magt over hende til at forbitre hendes Ungdom og besvære hendes Tilværelse med det Barn, som han er Fader til. Og dog har hun baaret sit Aag med Taalmodighed. Men nu da han har afslöret sig ved at forføre et andet Tyende omtrent i samme Aandedræt som han aftaler et Stævne-möde med hende - nu kaster hun Aaget af sig. Med tindrende Öjne og et af Smerte og Fortvivlelse fortrukket Ansigt fortæller hun ham, hvad hun har været Vidne til. Med en bydende Haandbevægelse viser hun ham ud af Værelset, og han trækker sig baglænds ud. Da han er gaaet, pakker hun Barnet ind i et Sjal, samler sine faa Ejendele sammen i en Byldt og forlader Værelset. Staaende i Dören puster hun Lyset ud.

Indkørslen til Godset. Karna kommer ud fra Godset. Det er Nat. Uden at se sig tilbage vandrer hun ud i Natten.

7. Landevej. Landskabet er ensomt og trist. Træerne nøgne. En forsinket Vinterstorm med Snefog i Anmarch. Karna følger Landevejen. Blot fremad. Af og til standser hun for at samle Kræfter. Drejer i Billedets Baggrund om et Hjørne.
8. Landevej. Nogle Timer senere. Det er begyndt at sne. Karna kommer vandrende med sit Barn og sin Byldt. Vaklende og træt til Döden lader hun sig glide ned paa en Gröftekant. Hun retter sig, kryster Barnet til sit Bryst, men falder paany sammen. Sover ind. Sneen fyger omkring hende og lægger sig i tykke Flager paa hendes Skuldre. Ad Landevejen ses om lidt en Kane komme körende frem mod Forgrunden, hvor Karna sidder. I Kanen sidder Doktor Vogel. Han sidder lunt tilbagelænet, da han pludselig faar Øje paa Karna. Han rejser sig og giver Ordre til at standse. Kusken njælper ham med at bringe de to halvfrosne Væsener ind i Kanen. Doktoren indtager igen sin Plads, og afsted gaar det.
9. Næste Dag. Et Klinikværelse i Doktorens Villa. I Sengen ligger Karna med lukkede Øjne. Doktoren kommer forsigtigt ind, böjer sig over Patienten, der i det samme vaagner. Hun ser sig om med Forskrækkelse i alle Miner. Hvor er jeg? Doktoren giver hende Forklaring. Karna husker nu, hvad der er hændt den foregaaende Dag. Hvor er mit Barn? næsten raaber hun. Doktoren söger at berolige hende, men hun vil vide, hvor Barnet er. Det er dödt!

*barnets död
för Karna ser*

